

Citirea Cuvântului

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu și-i arătau înțeleșul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră.” (Neemia 8:8)

Zidul Ierusalimului era gata. Odată cu punerea porților, israeliții, sub conducerea lui Neemia, îndeplinseseră partea cea mai importantă a misiunii lor. Când zidul a fost terminat, Neemia a spus că națiunile înconjurătoare, uimite, au recunoscut că lucrarea „se făcuse prin voia Dumnezeului nostru” (6:16). Vrăjmașii și-au dat seama că Dumnezeul lui Israel era real deoarece, în ciuda opoziției și a urii cu care se confruntaseră, israeliții reușiseră totuși să finalizeze lucrarea.

După terminarea zidului, Neemia a numit o căpetenie peste Ierusalim (pe fratele său, Hanani) și un conducător al cetății (Hanania). Ambii bărbați au fost aleși pe baza integrității, a corectitudinii și a reverenței față de Dumnezeu (Neemia 7:2), nu conform genealogiei. Zidul a fost terminat în luna Elul (a șasea lună – Neemia 6:15).

Ce mai rămânea de făcut? Următoarele capitole, 8, 9 și 10, prezintă o serie de evenimente importante din luna a șaptea, dovezi ale hotărârii lui Israel de a se supune Cuvântului lui Dumnezeu, și bucuria avută în urma ascultării.

1. Ce ar trebui să ne spună următorul pasaj despre importanța Cuvântului lui Dumnezeu pentru popor?

Neemia 8:1,2 strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea Porții Apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise, dată de Domnul lui Israel. Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării alcătuite din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea.” Neemia 8:1-2

După ce au terminat construirea zidului și s-au mutat în Ierusalim, în luna a șaptea, iudeii s-au adunat cu toții în piața deschisă din Ierusalim. Luna a șaptea, Tishri, probabil că era cea mai importantă pentru israeliți, deoarece era dedicată Sărbătorii Trâmbițelor (în prima zi a lunii, pregătirea pentru ziua judecării), Zilei Ispășirii (Ziua Judecării, ziua a zecea a lunii) și Sărbătorii Corturilor (ziua a cincisprezecea a lunii, aducerea-aminte a eliberării din Egipt și a purtării de grijă a lui Dumnezeu în timpul călătoriei lor prin pustie). Adunarea a avut loc în prima zi a lunii, când se celebra Sărbătoarea Trâmbițelor. Conducătorii i-au chemat pe toți, bărbați și femei, la această adunare specială pentru ca, prin citirea Legii, să aibă ocazia să afle despre Dumnezeul lor și despre istoria lor.

Poporul l-a invitat pe Ezra să citească înaintea lor din Cartea Legii lui Moise. Pentru acea ocazie, oamenii au construit un podium, un amvon. Nu era un lucru pe care conducătorii îi obligaseră să îl facă, ci „ei”, poporul, i-au spus lui Ezra să aducă acea Carte. Cel mai probabil, Ezra a citit poporului din cărțile lui Moise, unde era inclusă și Legea dată pe Sinai.

2. Ce le-a spus Dumnezeu și ce lecții putem învăța și noi de aici?

Deuteronomul 31:9-13 La fiecare șapte ani, pe vremea anului iertării, la Sărbătoarea Corturilor, când tot Israelul va veni să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în azul lor. Să strângi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, ca să audă și să învețe să se teamă de Domnul Dumnezeu vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia.

Aici, Moise le spusese israeliților că, în timpul Sărbătorii Corturilor, trebuiau să se adune și să citească Legea lui Dumnezeu și menționa cine anume trebuia să se adune: bărbați, femei, copii, dar și străinii care s-ar fi aflat în cetățile lor.

„Tot poporul s-a strâns ca un singur om.” Ce ne spune acest lucru despre importanța unității în rândul credincioșilor?

Ezra „a adus Legea” înaintea adunării pentru a o citi. Ce a citit? Doar Cele Zece Porunci din nou și din nou, o jumătate de zi? Referirea la Cartea Legii trebuie înțeleasă ca fiind cele cinci cărți ale lui Moise, de la Geneza la Deuteronomul, cunoscute ca Tora ebraică. Termenul „Lege” cuprinde doar o parte din ceea ce s-a citit; mai potrivit ar fi fost să se traducă prin „învățăături”. Acestea sunt învățăturile lui Dumnezeu care ne ajută să cunoaștem calea pe care ar trebui să mergem pentru a nu pierde ținta. Când Ezra a citit, poporul a aflat despre istoria sa, începând de la creațiune și până în vremea lui Iosua. Prin relatări, cântece, poeme, binecuvântări și legi, au fost amintite luptele lor de a-L urma pe Dumnezeu și credințioșia Lui față de ei. În Tora era „Legea”, dar ea cuprindea și istoria poporului lui Dumnezeu și, în special, arăta călăuzirea Sa. Astfel, israeliții și-au aflat identitatea și care le erau rădăcinile.

3. Ce ne învață următoarele pasaje despre modul în care ar trebui să ne raportăm la Cuvântul lui Dumnezeu?

Ezra a citit în carte de dimineață până la amiază, pe locul deschis dinaintea Porții Apelor, în fața bărbaților și femeilor și în fața celor
Neemia 8:3 ce erau în stare s-o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la citirea cărții Legii.” Neemia 8:3

Deuteronomul 4:1; 6:3,4

”Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: ‘Întărește-te și îmbărbătează-te’? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face.” Iosua 1:9

Psalmi 1:2 ”ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!” Psalmul 1:2

Proverbele 19:20 ”Ascultă sfaturile și primește învățătura, ca să fii înțelept pe viitor!”

Prov 19:20

Ezechiel 37:4 ”El mi-a zis: ‘Prorocește despre oasele acestea și spune-le: ‘Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului!’” Ezechiel 37:4

Probabil că oamenii doreau să audă Cuvântul Domnului și pentru că, de la sosirea lui în Ierusalim, cu treisprezece ani în urmă, Ezra le citise din Cuvânt și îi învățase. El era dedicat lucrării lui Dumnezeu și hotărât să facă o reformă. Ascultându-l pe Ezra, Cuvântul lui Dumnezeu devenise real pentru israeliți. Ei au luat decizia, în cunoștință de cauză, să asculte Cuvântul, deoarece voiau să asculte de Dumnezeu. Ei s-au apropiat de Tora cu reverență și cu dorința de a învăța.

Când ne hrănim din Cuvânt, în noi apare un dor mai profund după Dumnezeu.

Tu cum te raportezi la Cuvântul lui Dumnezeu? Spui că îl crezi, dar se vede în viața ta, împlinești ce citești? Cum ai trăi dacă nu ai asculta de Biblie?

“Cărturar Ezra stătea pe un scaun de lemn, ridicat cu prilejul acesta. Lângă el, la dreapta, **4. Cum se citea Legea?** stăteau: Matitia, Șema, Anaia, Urie, Hilchia și Maaseia, și la stânga: Pedaia, Mișael, Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia și Meșulam. Ezra a deschis cartea **Neemia 8:4-8** înaintea întregului popor, căci stătea mai sus decât tot poporul. Și, când a deschis-o, tot poporul s-a sculat. Ezra a binecuvântat pe Domnul Dumnezeu cel mare, și tot poporul a răspuns ridicând mâinile: „Amin! Amin!” Și s-au plecat și s-au închinat înaintea Domnului, cu fața la pământ. Iosua, Bani, Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Tozabad, Hanan, Pelaia și leviții lămurau poporului Legea și fiecare stătea la locul lui. Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu și-i arătau înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră.” Neemia 8:4-8

Două grupe de câte treisprezece bărbați au stat alături de Ezra în timpul citirii. Prima grupă (vers. 4) a ajutat la citirea Cuvântului lui Dumnezeu, iar a doua grupă (vers. 7) a ajutat la înțelegerea pasajelor. Nu ni se spune cum s-a făcut acest lucru în piață. Probabil că bărbații care ajutau la citire țineau Tora (sulurile erau grele și trebuiau să fie desfășurate) și citeau pe rând. Pentru că citirea a fost de dimineața până la amiază, probabil că s-au gândit la o metodă de a ajunge la toți cei din piață.

Frazele „îi arătau înțelesul” și „să-i facă să înțeleagă ce citiseră” (vers. 8) pot face referire la interpretarea sau traducerea pasajelor, ambele fiind posibile în acest caz. Iudeii se întorseseră din Babilon, unde trăiseră mulți ani și limba principală era aramaica. De aceea este posibil să nu le fi fost ușor să înțeleagă citirea în ebraică, în special celor din generațiile mai tinere. Cititorii Bibliei pot avea întotdeauna de câștigat din explicații sau comentarii. Predicarea și explicarea dau viață textului și îi pot ajuta pe ascultători să aplice informația la viața lor.

5. Ce paralelă putem vedea între ce s-a întâmplat atunci în Ierusalim și experiența lui Filip cu famenul etiopian? Ce lecții putem învăța?

Faptele 8:26-38 Duhul a zis lui Filip: „Du-te și ajunge carul acesta!” Filip a alergat și a auzit pe etiopian citind pe prorocul Isaia. El i-a zis: „Înțelegi tu ce citești?” Famenul a răspuns: „Cum aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?” Și a rugat pe Filip să se suie în car și să șadă împreună cu el. Locul din Scriptura era Is. 53. Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta și i-a propovăduit pe Isus. Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: „Uite apă, ce mă împiedică să fiu botezat?” Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate.”

Ca protestanți, noi înțelegem că fiecare credincios trebuie să cunoască personal Cuvântul lui Dumnezeu și să nu accepte orbește spusele altcuiva ca fiind adevăr biblic, indiferent de autoritatea pe care o are. Însă cine nu a fost binecuvântat când altcineva l-a ajutat să înțeleagă semnificația unor versete? Fiecare dintre noi trebuie să știe pentru sine ce crede, dar aceasta nu înseamnă că uneori nu putem fi ajutați de explicațiile altora.

“Dregătorul Neemia, preotul și cărturarul Ezra și leviții care învățau pe popor au zis întregului popor: „Ziua aceasta este închinată Domnului Dumnezeuului vostru; să nu vă bociți și să nu plângeți!”

Miercuri, 6 noiembrie

Răspunsul poporului

Când Ezra a deschis Cuvântul, Tora ebraică, oamenii s-au ridicat în picioare. Înainte de a citi, Ezra a binecuvântat Numele Domnului. După ce a citit, poporul a răspuns la unison: „Amin! Amin!”, înălțând mâinile spre cer (Neemia 8:5,6). Apoi, oamenii și-au plecat capetele și s-au închinat cu fața la pământ. Căci tot poporul plângea când a auzit cuvintele Legii. Ei le-au zis: „Duceți-vă de mâncați cărnuri grase și beți băuturi dulci

6. De ce le-au spus conducătorii să nu plângă și să nu se bocească?

și trimiteți câte o parte și celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată

Neemia 8:9-12 Domnului nostru; nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră.” Leviții potoleau pe tot poporul zicând: „Tăceți, căci ziua aceasta este sfântă; nu vă mâhniți!” Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea. Și au trimis câte o parte și altora și s-au veselit mult. Căci înțeleseseră cuvintele care li se tâlcuiseră.” Neemia 8:9-12

„În același fel, în anii de mai târziu, când Legea lui Dumnezeu era citită în Ierusalim captivilor întorși din Babilon, iar poporul plângea din pricina fărădelegilor sale, au fost rostite cuvintele plin de har: «Să nu vă bociți și să nu plângeți! ... Duceți-vă de mâncați cărnuri grase și beți băuturi dulci și trimiteți câte o parte și celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră» (Neemia 8:9,10).” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 281

Ascultând Cuvântul lui Dumnezeu, oamenii și-au dat seama de păcătoșenia lor și au început să plângă. Când Dumnezeu ni Se descoperă și începem să înțelegem că El este plin de iubire, bunătate, milă și credincioșie, ies la iveală imperfecțiunile noastre și neputința de a fi așa cum dorește El. Văzând în Cuvânt sfințenia lui Dumnezeu, răutatea noastră apare într-o lumină nouă. Această descoperire i-a făcut pe israeliți să plângă și să se bocească, dar ei nu trebuiau să se întristeze: „Căci bucuria Domnului va fi tăria voastră” (vers. 10). În ciuda greșelilor lor, ei se puteau încrede în puterea lui Dumnezeu.

Era o zi specială, sfântă, Sărbătoarea Trâmbițelor (*Rosh Hashanah*), în care sunetele de trâmbiță anunțau importanța pregătirii inimii pentru judecata Domnului (Ziua Ispășirii, sărbătorită în ziua a zecea). Sunetul trâmbiței era o chemare de a sta înaintea Domnului și de a se pocăi. Deoarece acea zi trebuia să le amintească oamenilor să se întoarcă la Dumnezeu, plânsul și bocetul sunt de înțeles. Dar conducătorii le-au amintit că, dacă s-au pocăit, Dumnezeu i-a ascultat și acum era timpul să se bucure de iertarea primită.

Ce ne arată faptul că singura cale de a fi iertați și de a primi speranță a fost jertfa Domnului Isus?

„Bucuria Domnului va fi tăria voastră” (Neemia 8:10) ne reamintește că voia lui Dumnezeu este să fim fericiți și să ne bucurăm de viață. Mai mult, aceasta nu este o fericire oarecare, ci acea fericire care vine din conștiința faptului că Îl cunoaștem pe Dumnezeu și știm că El ne iubește. Ar trebui ca în fiecare zi să ne desfătăm în Domnul, în bunătatea Sa și să ne bucurăm văzând tot ce ne-a oferit. Mai mult, desfătarea în Domnul ne dă puterea de a face față problemelor fiecărei zile.

7. Ce au făcut poporul și conducătorii cu acea ocazie?

Toată adunarea celor ce se întorseseră din robie a făcut corturi și a locuit în aceste corturi. **Neemia 8:13-18** Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, până în ziua aceasta, nu mai făcuseră copiii lui Israel așa ceva. Și a fost foarte mare veselie. Au citit în cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi, din cea dintâi zi până la cea din urmă. Au prăznuit sărbătoarea șapte zile și a fost o adunare de sărbătoare în ziua a opta, cum este poruncit.” Neemia 8:13-18

A doua zi, conducătorii poporului au venit la Ezra ca să afle mai multe din Cartea lui Dumnezeu. Această inițiativă arăta dorința lor de a conduce poporul către Dumnezeu. Ei au înțeles că nu puteau conduce poporul în direcția cea bună dacă nu Îl căutau pe Dumnezeu și nu căutau la El înțelepciune.

8. Ce li se poruncise israeliților să facă și de ce?

“În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, când veți strânge roadele țării, să prăznuiți **Leviticul 23:39-43** o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă și a opta să fie tot o zi de odihnă. În ziua întâi să luați poame din pomii cei frumoși, ramuri de finici, ramuri de copaci stufoși și de sălcii de râu și să vă bucurați înaintea Domnului Dumnezeului vostru șapte zile. În fiecare an să prăznuiți sărbătoarea aceasta în cinstea Domnului, timp de șapte zile. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri. În luna a șaptea s-o prăznuiți. Șapte zile să locuiți în corturi; toți băștinașii din Israel

Neemia 8:15 face referire la faptul că ceea ce făceau ei era în conformitate cu un „stă scris”. Aici vedem un alt exemplu al seriozității cu care doreau să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu în principal pentru că, după decenii de robie, învățaseră lecția și știau care sunt consecințele neascultării. De asemenea, în Leviticul se spune că ei trebuiau să țină sărbătorile și să se „bucure înaintea Domnului șapte zile” (23:40). Cu alte cuvinte, când își aminteau de mila lui Dumnezeu, de harul Său și de mântuire, trebuiau să se bucure de tot ce făcuse Dumnezeu pentru ei.

Gândește-te la tot ce am primit prin Isus, daruri simbolizate prin sărbătorile vechiului Israel. Cum putem învăța să ne bucurăm în Domnul chiar și în încercări? De ce, în special atunci, este foarte important să facem acest lucru? să locuiască în corturi, pentru ca urmașii voștri să știe că am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, după ce i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.” Leviticul 23:39-43

„Acum, trebuiau să arate credința în făgăduințele Sale. Dumnezeu primise pocăința lor și, acum, ei urmau să se bucure de asigurarea iertării păcatelor și de readucerea lor sub ocrotirea divină...”

Orice întoarcere adevărată la Domnul aduce bucuria dăinuitoare în viață. Când se supune influenței Duhului Sfânt, păcătosul își vede vinovăția și necurăția în contrast cu sfințenia Marelui Cercetător al inimilor. Se vede condamnat ca un călcător al Legii. Dar nu trebuie ca, din cauza aceasta, să facă loc disperării, deoarece iertarea lui a fost deja obținută. Se poate bucura de simțământul că păcatele îi sunt iertate și de dragostea unui părinte ceresc iertător. Slava lui Dumnezeu se manifestă prin faptul că El cuprinde în brațele dragostei Sale ființele omenești păcătoase care se pocăiesc, prin faptul că le leagă rănile, le curățește de păcat și le îmbracă în hainele mântuirii.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 668

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, cap. „Îndrumați în Legea lui Dumnezeu”.

Studiu la rând:

2 Cronici 12–18,

Evanghelizare, subcapitolul „Plănuirea unei lucrări permanente”

1. Unde este menționată cartea prorocului Ido?
_____
2. Ce a făcut Asa, după ce a auzit cuvintele lui Azaria și prorocia lui Oded?
_____
3. Ce s-a întâmplat cu Hanani, văzătorul, după ce i-a prorocit lui Asa?
_____
4. Ce sarcină le-a încredințat Iosafat unora dintre căpetenii și leviți?
_____
5. De ce sfătuiește Ellen G. White ca nicio acțiune nouă să nu înceapă înainte de timpul potrivit?
_____

PRIVIRE GENERALĂ

Versete-cheie: Neemia 8:8; Iosua 1:8; Ioan 5:39,40.

Pasaj biblic în studiu: Neemia 8.

Studiul se concentrează pe importanța timpului petrecut în studierea Cuvântului lui Dumnezeu. Conducătorii lui Israel și poporul au dovedit o iubire incredibilă pentru Dumnezeu și Cuvântul Său; ei au stat ore în șir să asculte citirea Scripturii cu glas tare. Evenimentele din acest capitol s-au întâmplat în luna a șaptea (*Tishri*) a anului, aspect important, deoarece în această lună erau trei sărbători sfinte: în prima zi, în a zecea și în a cincisprezecea zi a lunii (Sărbătoarea Trâmbițelor, Ziua Ispășirii și Sărbătoarea Corturilor). Ezra și Neemia, împreună cu conducătorii, au strâns poporul în prima zi, chiar și pe copii, iar leviții au început să citească din nou și să explice Cuvântul lui Dumnezeu. Poporul a ascultat multe ore relatările despre trecut și despre prezența puternică și credincioșia lui Dumnezeu față de copiii Săi. Citirea și explicarea (și traducerea) oferite de leviți au atins inima poporului. Ascultând mesajele din cărțile lui Moise, oamenii au fost convinși de păcătoșenia lor și de sfințenia lui Dumnezeu și au început să plângă.

Neemia și leviții i-au încurajat pe oameni să nu plângă și să nu se întristeze, ci să se bucure în Domnul pentru marea Lui dragoste față de ei. După ce au citit mai mult din Pentateuh, poporul a descoperit că în ziua a cincisprezecea a lunii trebuia să se țină Sărbătoarea Corturilor. Astfel, s-au adunat din nou pentru a celebra prin șapte zile de veselie o sărbătoare uitată și neglijată. În tot acest timp, au stat în corturi pe acoperișuri și în curțile caselor în toată cetatea, studiind Cuvântul lui Dumnezeu. Ziua a opta a culminat cu o adunare solemnă.

COMENTARIU

Capitolele 8–10 din Neemia sunt scrise din perspectiva persoanei a treia, în loc de persoana întâi, ca în restul cărții. Cel mai probabil, activitatea descrisă în aceste capitole a avut loc după ce grupul lui Neemia a ajuns la Ierusalim. Trebuie să menționăm și faptul că Ezra apare în capitolul 8, fiind menționat împreună cu Neemia doar în Neemia 8:9 și 12:26. Este clar faptul că tema acestei unități literare din Neemia capitolele 8–10 este consacrarea față de Dumnezeu prin citirea Scripturii, mărturisire și reînnoirea legământului. Ezra re apare în relatare deoarece rolul lui nu este acela de a construi ziduri, ci de a conduce poporul să studieze Cuvântul lui Dumnezeu. Neemia 1–6 (la fel și Ezra 1–6) se concentrează pe proiectele de construcție, apoi

atenția ne este îndreptată spre „zidirea” poporului lui Dumnezeu (Neemia 7–13; lucru evidențiat și în Ezra 7–10). Neemia 8 demonstrează că citirea Cuvântului este esențială pentru a putea trăi din toată inima ca în prezența lui Dumnezeu.

Structura chiasmică a capitolului 8 din Neemia

- A. S-a citit cartea Legii (vers. 1,2).
- B. Poporul a răspuns și s-a închinat Domnului (vers. 3-6).
  - C. S-au făcut eforturi ca oamenii să înțeleagă ce se citea (vers. 7,8).
  - D. „Ziua aceasta este închinată Domnului... să nu vă bociți și să nu plângeți” (vers. 9).
  - E. „Bucuria Domnului este tăria voastră” (vers. 10).
  - D’. „Ziua aceasta este sfântă: nu vă mâhniți” (vers. 11,12).
  - C’. Citind, au aflat că trebuie să locuiască în corturi (vers. 13-15).
- B’. Poporul a răspuns și a făcut corturi (vers. 16,17).
- A’. „Au citit în cartea Legii” (vers. 18).

Citirea Cuvântului lui Dumnezeu

Citirea Cuvântului lui Dumnezeu este un concept important în Neemia 8. Este uimitor faptul că oamenii au ascultat ore întregi cum se citea Cuvântul, „de dimineața până la amiază” (vers. 3), aproximativ 5-7 ore, demonstrând cât de deschiși erau să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Totuși ei nu trebuiau doar să asculte ce se citea, ci și să înțeleagă. De fapt, „înțelegerea” pare să fie cel mai important concept din acest capitol.

În tot capitolul, termenul *bin*, „a înțelege”, este repetat de șase ori (vers. 2,3,7,8,9 și 12). Autorul a repetat intenționat ideea de înțelegere pentru a ne atrage atenția. Pe lângă termenul *bin* apare de două ori și termenul *sakhal*, care înseamnă tot „a înțelege”, dar și „a fi înțelept și chibzuit” și „a avea pricepere, înțelepciune și judecată” (vers. 8,13). Încă de la început este menționat faptul că „toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă” (vers. 2) erau strânși acolo, adică adulți și copii suficient de maturi încât să înțeleagă Scriptura. Cuvântul nu trebuia doar să le treacă pe la urechi, ci să aibă un scop și o semnificație în viața lor, să îi conducă spre mai multă înțelepciune și să producă o transformare. Dobândirea cunoștinței nu înseamnă doar acumulare de concepte frumoase și informații în creier. Cunoștința trebuie să aibă un impact asupra întregii ființe.

Răspunsul poporului

Aceste cuvinte, cu siguranță, au avut un impact asupra celor adunați, deoarece au plâns. Ceea ce au auzit din Lege a influențat modul în care îl înțelegeau pe Dumnezeu și, în consecință, s-a schimbat modul în care se

vedeau pe ei înșiși și lumea. Auzirea Cuvântului lui Dumnezeu ne ajută să vedem lucrurile din perspectiva lui Dumnezeu și să ne vedem ca păcătoși. Uneori, când citesc astăzi din Vechiul Testament, oamenii cred în mod greșit că, în acele vremuri, oamenii nu puteau vedea un Dumnezeu iubitor. Dar în aceste pasaje din Neemia vedem contrariul. Orele petrecute citind din Cuvântul lui Dumnezeu, citind despre mila Sa și despre faptele Sale mărețe, nu i-au îndepărtat pe oameni de Dumnezeu, ci mai degrabă i-au convins de dragostea și de mila Lui față de ei. Ei și-au dat seama că fuseseră necredincioși, dar Dumnezeu a fost credincios. Frumusețea și puterea Scripturii constă în faptul că, prin ea, Dumnezeu apelează la noi și ne îndeamnă să ne întoarcem la El, arătându-ne cine este El cu adevărat – Dumnezeul care ne iubește și care face totul pentru a ne salva și a ne restaura pentru El.

Timpul petrecut în studierea Cuvântului lui Dumnezeu ne conduce la reînviore personală și ca grup. „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo, că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii. Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face” (Evrei 4:12,13). Citirea cu glas tare a Cuvântului înaintea poporului a pătruns până în inimă și în minte; oamenii au fost profund impresionați. Ei s-au întristat când și-au dat seama de starea lor păcătoasă, dar au răspuns cu mare bucurie văzând cine este Dumnezeu.

O altă temă importantă pe care o găsim în acest capitol este rolul conducătorilor în această reînviore. Transformarea a început cu conducătorii care au convocat adunarea ca răspuns la îndrumările lui Dumnezeu din Cuvântul Său. Cel mai probabil ei au învățat de la Ezra și Neemia despre Dumnezeu și au fost impresionați de dragostea de neclintit și de consacrarea celor doi conducători. Conducătorii poporului au folosit această oportunitate și au susținut interesul creat. Ei au urmat îndrumările lui Dumnezeu și apoi au pus la punct un sistem prin care cuvântul să poată ajunge la popor. Ei nu au lăsat lucrurile la voia întâmplării, ci au organizat cine să fie cititorii, „tâlcuitorii” și traducătorii Scripturii ca să poată fi înțeles totul.

Dorința conducătorilor de a învăța de la Ezra ne arată și că aveau o atitudine și un spirit deschis. Cât de trist este când oamenii cred că știu totul și că nu mai au nimic de învățat! Din nefericire, această atitudine exclude dorința de a fi învățat de Duhul Sfânt. A fi deschis să înveți de la alții și în special de la Dumnezeu este o condiție necesară dacă vrei să schimbi ceva în această lume pentru Dumnezeu.

Bucuria Domnului

Punctul central al structurii de chiasm a capitolului menționat mai sus este versetul 10, care menționează din nou „această zi sfântă” și apoi proclamă: „Nu vă mâhniți!” De ce? „Căci bucuria Domnului va fi tăria voastră.” De trei ori i s-a spus poporului să nu fie trist sau mâhnit, ci mai degrabă să se „bucure”. *Maoz* înseamnă „refugiu, adăpost și fortăreață”. Mai este tradus în Scriptură și prin „protecție”, dar cel mai des este tradus ca „tărie, adăpost sau refugiu”. De exemplu, psalmistul a scris despre Dumnezeu că este *maoz*, adăpostul și tăria noastră (Psalmii 31:4; 37:39; 43:2; 52:7). Cuvântul pentru bucurie (*khedwah*) apare doar de două ori în Biblie. Cealaltă mențiune este în 1 Cronici 16:27, în cântarea lui David când L-a lăudat pe Dumnezeu pentru aducerea în templu a chivotului legământului: „măreția și strălucirea sunt înaintea Fetei Lui, tăria și bucuria [khedwah] sunt în Locasul Lui”.

Sărbătoarea Trâmbițelor a început în sunetul trâmbițelor din corn de berbec, care anunțau pregătirea pentru Ziua Ispășirii; era un timp (zece zile) pentru cercetare și pocăință.

Totuși Ezra și leviții i-au spus poporului să nu mai plângă și să nu se mai bocească, deoarece era o zi sfântă. Ezra le-a spus oamenilor că bucuria care vine de la Domnul este tăria, adăpostul și refugiul lor. Dacă doreau să poată sta puternici și tari, atunci trebuiau să aibă „bucuria Domnului”. Observați că sfințenia și bucuria merg împreună. Bucuria venea în urma înțelegerii că erau iertați de Dumnezeu. Această bucurie a Domnului trebuia să fie demonstrată prin a sta, a mânca și a bea împreună cu familia, prin a se bucura de hrană și de părtășie unii cu alții. În plus, ei trebuiau să dăruiască din hrana lor celor care nu aveau nimic pregătit pentru această sărbătoare. În cele zece zile înainte de Ziua Ispășirii se făcea o cercetare profundă. Totuși Ezra a dorit ca poporul să înțeleagă că pocăința nu era singurul lucru de care era nevoie. Bucuria pentru ceea ce a făcut Dumnezeu pentru a-i salva era la fel de importantă. Ei nu trebuiau să uite făgăduința mântuirii, ci să se bucure de ea.

APLICAȚIA

Ezra a învățat poporul că tăria pentru fiecare zi vine din bucuria în Domnul. Această învățătură parcă pare prea simplă. Cum se poate ca soluția cea mai importantă la problemele noastre zilnice să fie bucuria în Domnul?

Când ne concentrăm pe a ne bucura în Domnul, indiferent ce se întâmplă în viața noastră, atunci ne încredem în El că este suficient de mare pentru a ne rezolva problemele. Această încredere în Dumnezeu ne înalță și ne dă curajul de care avem nevoie pentru fiecare zi. Ne împiedică să ne

plângem de milă din cauza circumstanțelor în care ne aflăm și ne ajută să ne concentrăm pe ce poate face Dumnezeu și ceea ce a făcut deja pentru noi la cruce.

1. Gândește-te la câteva personaje din Biblie care au fost în situații dificile, și totuși au văzut că Dumnezeu le-a scos din acele situații. Ce putem învăța de aici?
2. Cât de importantă este atitudinea noastră? Victor E. Frankl, supraviețuitor al Holocaustului și psiholog austriac, scria: „Poți lua totul de la om, în afară de un lucru: ultima lui libertate – aceea de a alege ce atitudine să aibă într-o situație dată, de a-și alege propria cale.” – *Man’s Search for Meaning: An Introduction to Logotherapy*, New York, Washington Square Press, p. 104. Ești de acord sau nu cu această afirmație? Discutați. De ce este importantă atitudinea pe care o avem?